

[Carsten Andersen]

for offentliggørelse af, at de søger, som det manglende guldstøv.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg vil gerne takke for finansministerens svar og også for den forhandlingsvilje, som finansministeren gav udtryk for bl.a. med hensyn til spørgsmålet om offentliggørelse i ansættelsesager.

Det, som egentlig bringer mig på talerstolen, er spørgsmålet om reguleringen af samordningsfradraget og den periode fra 1982 til 1987, som jeg var inde på i mit indlæg, og som finansministeren nu også behandlede. Jeg forstår, at finansministeren er enig i, at der faktisk har været tale om en urimelighed i den ordning, vi har haft, og at der er opbygget et misforhold mellem samordningsfradragets udvikling og pensionens udvikling, men at det er finansministerens opfattelse, at man har haft en særlig gunstig udvikling for enkepensionen, og at der ad den vej altså er sket – jeg kan dårlig kalde det en slags retfærdighed, man kan måske kalde det en slags finanspolitisk ligevægt, men det er vel også i den forstand, det skal forstås.

Derfor vil jeg spørge finansministeren, om vi ikke her har at gøre med et tilfælde, hvor lovgivningsmagten faktisk har gjort sig skyldig i en fejltagelse, og at man ikke, fordi man samtidig har fået nogle gunstige virkninger, bør lade en række pensionister undgælde for denne fejltagelse, altså om det ikke er et af de steder, hvor man må tage til efterretning, at der bør ske nødvendig genopretning, uanset at det faktisk koster nogle penge.

Bakholt (S):

I mit første indlæg spurgte jeg finansministeren, om han var klar til at forhandle om en noget hurtigere afvikling af ægtefællesamordningsfradraget end det, der er foreslået. Det fik jeg ikke noget svar på, og derfor må jeg gentage mit spørgsmål. Er finansministeren parat til at forhandle om en hurtigere afvikling?

I stedet for et svar fik jeg – og det fik jeg også af hr. Bo Kristensen – at vide, at tidligere socialdemokratiske regeringer havde afslået at røre ved samordningsfradraget på konservativ opfordring. Jeg ved ikke, hvor

meget interesse det kan have for dem, der bliver berørt af dette her, at vi står og dunker hinanden oven i hovedet med noget historisk. Det, det drejer sig om, er – og det er der jo enighed om i hele folketinget – at det skal afvikles. Det, der er uenighed om, er tempoet, og vi har givet grønt lys for at finde frem til en hurtigere afviklingsperiode. Vi erkender, at toget er sat i gang, hr. finansminister. Men det går for langsomt. Hvis vi fortsætter med den fart, kommer vi efter vores opfattelse for sent til bestemmelsesstedet, og det er det, det drejer sig om, hr. finansminister.

Man siger også, at det, der nu er foreslået, betyder forbedringer på nogle tusinde kroner pr. år i den nuværende situation. Ja vel, men vi er jo også enige om, at den er urimelig, og at der er tale om nogle penge, som de faktisk skulle have haft. Derfor synes jeg, vi skal se at blive enige om en hurtigere afviklingsperiode, når vi nu er enige om, at målet skal nås på et tidspunkt. Vi skal have lidt mere fart på dette tog, hr. finansminister.

Jeg håber, at jeg, inden vi afslutter denne førstebehandling, får et klart svar fra finansministeren på, om han er parat til at gå ind i en forhandling om det.

Bo Kristensen (KF):

Jeg forstår udmærket hr. Bakholt's bemærkninger om, at vi skal lade fortiden ligge og hvile, glemme den og lade være med at tage notaterne frem, men se fremad. Forholdet er imidlertid, at det, vi her får rettet op, ikke er et tog, der er sat i gang, for det har aldrig kørt; socialdemokratiet ville ikke. Derfor er det selvfølgelig også meget vanskeligt i den nuværende økonomiske sammenhæng, hvor der skal rettes op i samfundet, som vi er godt i gang med. Genopretningen går jo fantastisk godt, men så er det også af stor betydning, at gennemførelsen af en sådan pakke sker i et tempo, som toget kan præstere. Jeg ved godt, at hr. Bakholt og hans parti aldrig har tænkt så meget på, om toget nu også kunne holde farten, når det skulle gå stærkt i økonomisk henseende, og det er jo derfor, vi må lave en genopretning.

Det er også derfor, vi siger, at dette er en ordning, vi kan være bekendt, en ordning, som afvikler ægtefællers samordningsfradrag inden for en overskuelig tid og på en sådan